יום **א**', י"**ג** ב**תשרי** תשס"ב (**30** בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

לפי הדעה שאברהם אבינו נימול ביום הכיפורים: [בראשית י"ז 27-24] **"ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו. וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו. בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו. וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו.",** באו 3 המלאכים לבקרו ביום י"ב בתשרי. למחרת, היום, **י"ג ב<u>תשרי</u>**, בשנת 2047 לבריאת העולם (1713- למניינם), **יצאו המלאכים להפוך את סדום, עמורה וערי כיכר הירדן**. "רשעת תושביהם וחורבנם של ערים אלה הפכו לסמל. לפי חז"ל כל קיומה של סדום היה 52 שנה בלבד [מסכת שבת י:] על רשעתן של ערים אלה העידה התורה, **"ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד."** [בר' י"ג 13] חז"ל הסבירו את האכזריות, רדיפת הבצע והטיית המשפט של אנשי סדום. בין מידותיהם הרעות היתה השנאה לזולת וההקפדה שלא לאפשר לו להנות מכלום, אפילו לא מדבר שאין בו שום חיסרון כיס לנותן. אמרו על מידה זו: [אבות ה' משנה י'] **"ארבע מדות באדם - האומר שלי שלי ושלך שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום..."** אברהם אבינו ניסה להציל את סדום וסביבותיה בתפילתו, **"ויפנו משם האנשים וילכו סדומה ואברהם עודנו עמד לפני ה'. ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע. אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה. חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט? ויאמר ה' אם אמצא בסדום חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם."** [בראשית י"ח 26-22] לא הצליח אברהם בפנייתו, וה' **"...המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מן השמים. ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים..."** [שם י"ט 25-24] [לוח דבר בעתו/אנציקלופדיה לבית ישראל]

§§§

<u>לקראת חג הסוכות הבעל"ט...</u>

חג הסוכות, אחד משלושת הרגלים שבהם עם ישראל מצטווה לעלות ברגל למקום אשר ה' יבחר בו – מקום המשכן או המקדש – נקרא גם חג האסיף, כי **"חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך."** [דברים ט"ז 13] בחג האסיף, כאשר כל חקלאי מבחין שאסמו ותבואתו מלאים כל טוב, יש חשש ששפע יבולו עלול להביאו לידי תחושה של גאווה, כי **"...כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה."** [שם ח' 17] לכן התורה דורשת דווקא בשיא תקופת האסיף, לצאת מהמבצר – מדירת הקבע (הבית) אל דירה ארעית (הסוכה) – כדי שהאדם יבין שהוא אינו בעל הבית האמיתית של רכושו אלא הקדוש-ברוך-הוא הוא שמורה לאדם היכן לדור, וכל זאת כדי שנחוש תחושה של ארעיות, כי אין קביעות בעולמנו זה... ["במעגלי החיים"]

§§§

סוכה, שגבוהה יותר מ-20 אמות (10~ מ'), פסולה. מכאן, שרמת חיים גבוהה מדי פסולה ביהדות; וכן אדם הגאה בעצמו, ברכושו ובמעמדו פוסל את עצמו בעיני אלוקים ואדם. כי ה' אוהב לב נכנע. לעומת זה, סוכה נמוכה מדי, אף היא אינה כשרה. **טובה היא הענווה** ופסולה הגאווה, אבל שומה על כל יהודי לשמור על צלם האדם ועל צורתו, שלא ישפיל את עצמו יתר על המידה. ושביל הזהב של הרמב"ם יהיה נר לרגליו... *[אגב למטיילים בחג, **בנאות קדומים** יש תערוכה מעניינת קבועה של כל צורות הסוכה הפסולות שמוזכרות במשניות. מאד כדאי...]* ["במעגלי החיים"]

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)